Canoane de rugăciune la praznicul aşezării în raclă a brâului Preasfintei Născătoare de Dumnezeu

(s.v. 31 august / s.n. 13 septembrie)

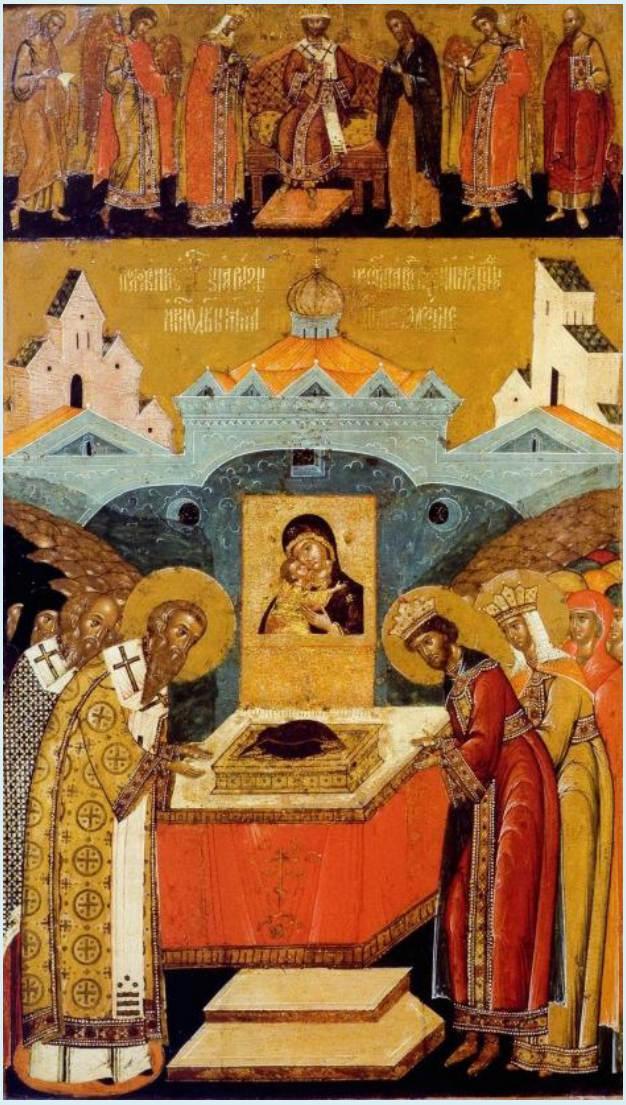

Aşezarea în raclă a brâului Preasfintei Născătoare de Dumnezeu la Constantinopol (s.v. 31 august / s.n. 13 septembrie):

https://www.academia.edu/43997252/A%C5%9Fezarea_%C3%AEn_racl%C4%83_a_br%C3%A2ului_Preasfintei_N%C4%83sc%C4%83toare_de_Dumnezeu_la_Constantinopol_Turcia_31_august_

https://archive.org/details/asezarea-in-racla-a-braului-nou

https://www.slideshare.net/slideshow/asezarea-in-racla-a-braului-nou/250117314

***

Materiale despre Aşezarea în raclă a brâului Preasfintei Născătoare de Dumnezeu:

https://independent.academia.edu/emystea/A%C5%9Fezarea-%C3%AEn-racl%C4%83-a-br%C3%A2ului-Maicii-D-(31-aug)

https://archive.org/details/@steaemy?query=A%C5%9Fezarea+%C3%AEn+racl%C4%83+a+br%C3%A2ului+

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=A%C5%9Fezarea+%C3%AEn+racl%C4%83+a+br%C3%A2ului+

&&&

Canon de rugăciune la praznicul aşezării în raclă a cinstitului brâu al Maicii Domnului (1)

Tropar la praznicul aşezării în raclă a cinstitului brâu al Maicii Domnului, glasul al 8-lea: Născătoare de Dumnezeu pururea Fecioară, acoperământul oamenilor, veşmântul şi brâul prea curatului tău trup, puternic acoperământ cetăţii tale ai dăruit prin naşterea ta cea fără sămânţă, nestricată rămânând. Că întru tine şi firea se înnoieşte şi vremea. Pentru aceasta, te rugăm, pace cetăţii tale dăruieşte şi sufletelor noastre mare milă.

facere a lui Gheorghie

Cântarea 1

Irmos: Adâncul Mării Roşii cu urme neudate, pedestru trecându-l Israel cel de de mult, cu mâinile lui Moise în chipul Crucii, puterea lui Amalec în pustie a biruit.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Făclie de lumină arătătoare şi neapusă, biserica Fecioarei aflând brâul cel prea luminat, ca un cer luminos luminează lumea astăzi cu razele minunilor.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Ca şi cu o putere şi legătură de întărire, Preacurată, cu dumnezeiescul tău brâu, duhovniceşte încingându-se cu adevărat cetatea ta, tărie nerisipită are pentru aceasta, se şi bucură de tine.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Mai cinstită decât sicriul cel de demult, cu adevărat racla ta s-a arătat celor de pe pământ, de Dumnezeu Născătoare, care poartă nu închipuire, ci păzeşte cu credinţă cunoştinţele adevărului.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Miresme de taină se varsă în biserica celei Curate din cinstita raclă astăzi şi umple de mireasmă duhovnicească pe toţi cei ce aleargă la dânsa cu dragoste.

Cântarea a 3-a

Irmos: Se veseleşte de Tine Biserica Ta, Hristoase, grăind: Tu eşti puterea mea, Doamne şi scăparea şi întărirea.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Să cinstim credincioşii ca pe o legătură de împreunare cu Dumnezeu, astăzi brâul celei Curate şi cu credinţă să ne închinăm lui.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Izvoare de daruri pururea curgătoare, din racla ta cea prea curată curgând Curată, pe toţi credincioşii adapă.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Tămăduiri nouă credincioşilor, mult lăudatul şi prea cinstitul brâu al celei Curate ne izvorăşte astăzi cu darul.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Ca nişte rouă de dimineaţă, veselia ta, Curată, curgând potoleşte pururea cuptorul patimilor celor ce te laudă pe tine.

Cântarea a 4-a

Irmos: Ridicat pe Cruce văzându-Te Biserica pe Tine, Soarele dreptăţii, a stat în a sa rânduială, precum se cuvine grăind: Slavă puterii Tale, Doamne.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Ca o tărie prea cinstită, de Dumnezeu Născătoare, Făcătorul şi Ziditorul întemeindu-te pe tine, ca şi cu nişte stele te-a împodobit cu dumnezeieşti străluciri, cu care luminezi marginile.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Pe tine putere şi temei tare, cetatea ta, de Dumnezeu Născătoare, având-te, cu dumnezeiescul tău brâu se cuprinde, legătură nestricăcioasă în războaie pe acesta întinzându-l.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

De pe pământ la cer, de Dumnezeu Născătoare, dumnezeiescul tău brâu ne trage pe noi cei aprinşi de dragostea lui. Pentru aceasta, pe tine te mărim ca pe o pricină a Slavei celei mai bune.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Iată darul cel neîmpuţinat, veniţi, toţi iubitorii de praznic, cu inimă curată să scoatem prin credinţă, ape care izvorăsc din destul, din cinstita raclă a prea curatei Maici.

Cântarea a 5-a

Irmos: Tu, Doamne, Lumina mea în lume ai venit, Lumina cea sfântă, care întorci din întunericul necunoştinţei, pe cei ce Te laudă pe Tine, cu credinţă.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Tu, Doamne, pe Maica Ta ai slăvit-o; Tu ai înălţat mai presus decât toate puterile cele de duhuri slava ei, fără asemănare.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Darul lui Dumnezeu acum din destul se dă, prea curată de Dumnezeu Născătoare, din cinstită racla ta, celor ce se închină ţie cu credinţă.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Cu puterea ta credincioşii împăraţi se încing. Pe tine, de Dumnezeu Născătoare, legătură avându-te cetatea ta, cu brâul tău se cinsteşte.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Darul tău s-a arătat cunoscut cu adevărat, Preacurată, cu prea mărire lucrând puteri şi minuni în tot pământul.

Cântarea a 6-a

Irmos: Jertfi-voi Ţie cu glas de laudă, Doamne, Biserica strigă către Tine, de sângele demonilor curăţindu-se, cu sângele cel curs prin milostivire din coasta Ta.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Pe tine toată mai presus de fire te-a prea mărit Domnul; numai pe tine toată te-a Înălţat, pe tine toată te-a cinstit mai presus de cuvânt, de Dumnezeu Născătoare, în Biserica ta, împreună cu brâul şi cu dumnezeiasca raclă.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Izvorăsc din noianul darului izvoare, din sicriul tău, Preacurată şi toată lumea înconjură, adăpând pe cei ce se închină cu credinţă naşterii tale.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Tărie pe tine credincioşii câştigându-te şi laudă, se încing cu slavă, de Dumnezeu Născătoare, cinstit brâul tău avându-l ca o podoabă prea luminată şi cinstită.

Condac, glasul al 2-lea:

Podobie: Pe cea întru rugăciuni...

Cinstit brâul tău, care a cuprins pântecele tău cel de Dumnezeu primitor, de Dumnezeu Născătoare, este putere nebiruită cetăţii tale şi vistierie de bunătăţi neîmpuţinată. Căci numai tu singură ai născut, fiind pururea Fecioară.

Cântarea a 7-a

Irmos: În cuptorul persan tinerii lui Avram, de dorul dreptei credinţe, mai vârtos decât de văpaia focului fiind aprinşi, au grăit: Binecuvântat eşti în Biserica slavei Tale, Doamne.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Tu Însuţi fiind ca un Soare al dreptăţii, Dătătorule de lumină, dumnezeieşte ai luminat Biserica celei cinstite, cu darurile tale cele de multe feluri; în care, răsărind, împrăştie raze brâul aceleia.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Înconjurând racla ta ca năstrapa cea de aur, ceea ce numai tu eşti curată, ne împărtăşim acum cu adevărat de dumnezeiasca dulceaţă a darurilor, prea binecuvântată şi ca pe ceea ce este mai presus decât închipuirile tale, o cinstim pe dânsa.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Varsă din sine cu adevărat paharele tale, Fecioară prea curată, dar de minuni credincioşilor şi din cinstitul tău sicriu ies din destul izvoare ca din alt Eden.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Acum vă apropiaţi cu veselie toţi cei de pe pământ. Veniţi, îndeamnă sicriul în taină, de cuprindeţi prea mărit brâul al Doamnei, care ca o vistierie este pusă în mine.

Cântarea a 8-a

Irmos: Mâinile întinzându-şi Daniel, gurile leilor cele deschise în groapă le-a încuiat şi puterea focului au stins, cu buna faptă încingându-se, tinerii cei iubitori de dreapta credinţă, grăind: Binecuvântaţi, toate lucrurile Domnului, pe Domnul.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Dumnezeieştile lespezi cele scrise cu mâna lui Dumnezeu, sicriul cel de demult le-a ţinut în sine, prea curată Stăpână; iar cuvioasa şi cinstita racla ta ţine în sine brâul, ce a cuprins numai pe Dătătorul de Lege. O, înfricoşătoare Taină!

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Îngerii, prea cinstită curată, acum împreună dănţuiesc, în cinstită biserica ta şi înconjoară, Stăpână, cinstitul şi Sfântul tău brâu, căruia cu dragoste şi cu bucurie şi cu veselie multă ne închinăm, lăudându-te pe tine, Slava neamului nostru.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Toiag care ai odrăslit Floarea Vieţii, tu eşti, bucuria tuturor mult cinstită, Prea-curată; vas primitor de mireasma Duhului, vistierie de bunătăţi, izvor de miresme, din care mir de tămăduiri izvorăşte dumnezeiasca raclă.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Laudă măririle tale, prea cinstită Curată, oştile cele de duhuri şi propovăduiesc toţi patriarhii şi proorocii luminat, cu Sfinţii apostoli şi cetele mucenicilor, cu care ne închinăm ţie.

Cântarea a 9-a

Irmos: Hristos, Piatra cea netăiată de mână, cea din capul unghiului, din tine, muntele cel netăiat, S-a tăiat, Fecioară, adunând firile cele osebite. Pentru aceasta veselindu-ne, pe tine Născătoare de Dumnezeu te mărim.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Cămară prea cinstită cu adevărat, de Dumnezeu Născătoare, racla ta s-a arătat; căci ţine în sine după vrednicie Sfânt brâul tău, ca o încingere feciorească şi de Mireasă, şi-l păzeşte ca o vistierie de viaţă.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Ca şi cu o dumnezeiască coroană de podoabă, cu dumnezeiesc şi prea sfânt brâul tău astăzi biserica încingându-se, de Dumnezeu Născătoare, împărăteşte se veseleşte şi se înfrumuseţează cu mărirea ta.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Biserica Fecioarei, care se aseamănă cu toată buna podoabă cerească, astăzi credincioşii primind-o, cu razele darurilor ca şi cu nişte frumuseţi de stele strălucind, vă luminaţi.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Are cetatea ta Sfântul tău brâu, de Dumnezeu Născătoare, legătură de pace şi zid şi dumnezeiască unire de învăţătură, laudă şi biruinţă dreptmăritorilor creştini.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Lăudăm slava ta cea negrăită şi darul tău cel neasemănat, că tu eşti izvorul înţelepciunii, din care iese Cuvântul tuturor, celor ce te cinstesc pe tine, Preacurată şi slăvesc pe Cel Născut al tău.

Sedelna, glasul al 4-lea. **Podobie:** Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruieşte-i, Hristoase Dumnezeule. Veseleşte cu puterea Ta pe bine credincioşii creştini, dăruindu-le lor biruinţă asupra celui potrivnic, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruinţă.

Punerea cinstitului tău brâu Biserica ta luminos o prăznuieşte şi cu osârdie grăieşte către tine: Fecioară curată, ocroteşte pe toţi de puterea vrăjmaşilor; sfărâmă întă-

râtările barbarilor, celor necredincioşi şi îndreptează viaţa noastră, ca să facem voile Domnului cele dumnezeieşti.

Sedelna, glasul al 4-lea. **Podobie:** Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruieşte-i, Hristoase Dumnezeule. Veseleşte cu puterea Ta pe bine credincioşii creştini, dăruindu-le lor biruinţă asupra celui potrivnic, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruinţă.

Izvoarele tămăduirilor, de Dumnezeu Născătoare, care ies din prea cinstit sicriul tău ca din Eden, adapă faţa pământului, daruri vărsând celor ce te cinstesc pe tine cu credinţă. Pentru aceasta, te lăudăm şi cu cinste te slăvim şi cu mulţumire grăim: Bucură-te, ceea ce eşti singura nădejde a celor ce te laudă pe tine.

Sedelna, glasul al 4-lea. **Podobie:** Arătatu-Te-ai astăzi lumii şi Lumina Ta, Doamne s-a însemnat peste noi care cu cunoştinţă Te lăudăm, venit-ai şi Te-ai arătat, Lumina cea neapropiată.

Punerea cinstitului tău brâu prăznuieşte astăzi poporul tău, ceea ce eşti cu totul fără prihană şi cu osârdie grăiesc către tine: Bucură-te, Fecioară, lauda creştinilor.

Canon de rugăciune la praznicul aşezării în raclă a cinstitului brâu al Maicii Domnului (2)

Tropar la praznicul aşezării în raclă a cinstitului brâu al Maicii Domnului, glasul al 8-lea: Născătoare de Dumnezeu pururea Fecioară, acoperământul oamenilor, veşmântul şi brâul prea curatului tău trup, puternic acoperământ cetăţii tale ai dăruit prin naşterea ta cea fără sămânţă, nestricată rămânând. Că întru tine şi firea se înnoieşte şi vremea. Pentru aceasta, te rugăm, pace cetăţii tale dăruieşte şi sufletelor noastre mare milă.

facere a lui Iosif

Cântarea 1

Irmos: Ca pe uscat umblând Israel, cu urmele prin adânc, pe prigonitorul Faraon văzându-l înecat, a strigat: lui Dumnezeu cântare de biruinţă să-I cântăm.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Cu dumnezeiască tărie încinge-mă pe mine cel ce măresc în cântări cu dreaptă credinţă sfinţit brâul tău, care este dumnezeiască încingere a cetăţii tale şi întărire, Fecioară şi îngrădire nesurpată pentru turma ta, prea curată Fecioară.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Tu L-ai născut pe Dumnezeu cel Puternic, care încinge cu putere pe toţi cei bine credincioşi, Ceea ce eşti cu totul fără prihană. Pentru aceasta, te fericim pe tine şi dumnezeiescul tău brâu cu bucurie sărutându-l, har şi milă luăm.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cu bucurie astăzi dănţuim împrejurul punerii sfinţitului brâu al curatei Fiicei a lui Dumnezeu; din care încingere a nestricăciunii s-a ţesut nouă şi îmbrăcăminte nestricăcioasă şi haină neruptă.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Sub puterea ta aleargă poporul tău, Ceea ce eşti cu totul fără prihană şi sub acoperământul tău scapă totdeauna; tuturor fii ajutătoare şi dă tuturor cererilor cele către mântuire, izbăvind din nevoi sufletele noastre.

Catavasie: Cruce însemnând Moise cu toiagul, Marea Roşie a despărţit-o lui Israel, celui ce pedestru a trecut-o; iar, de-a curmezişul lovind-o, a împreunat-o împotriva carelor lui Faraon, deasupra scriind nebiruita armă. Pentru aceea, lui Hristos să-I cântăm, Dumnezeului nostru, că S-a prea slăvit.

Cântarea a 3-a

Irmos: Doamne, cel ce ai făcut cele de deasupra Crugului Ceresc şi ai zidit Biserica, Tu pe mine mă întăreşte întru dragostea Ta, Cel ce eşti marginea doririlor şi credincioşilor întărire, unule Iubitorule de oameni.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Inima se înnoieşte, atingându-se cu călduroasă credinţă de sfinţitul brâu al Fecioarei şi se încinge cu putere nebiruită, împotriva patimilor celor necurate şi a vrăjmaşilor celor fără de trup, nevătămată rămânând.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Rămâne încă nestricat sfinţit brâul tău, care prea curat trupul tău Fecioară, a încins; sfinţind pe cei ce se apropie cu bună credinţă şi îi scoate din stricăciunea bolilor şi a necazurilor.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Ai fost casă prea frumoasă, prea curată, Cuvântului celui ce S-a Întrupat din tine şi în sfântă casa ta, ai binevoit a se pune brâul tău pe care, sărutându-l, ne sfinţim.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Cinstit Brâul tău întru bucuria inimii cu cinste toţi îl sărutăm, care este cinstea tuturor credincioşilor, de Dumnezeu Născătoare, ca unul care s-a atins de prea cinstit trupul tău.

Catavasie: Toiagul spre închipuirea Tainei se primeşte; căci cu odrăslire a ales preot, iar Bisericii celei mai înainte neroditoare, acum a înflorit lemnul Crucii, spre putere şi spre întărire.

Cântarea a 4-a

Irmos: Tu eşti tăria mea, Doamne; Tu - şi puterea mea; Tu - Dumnezeul meu; Tu - bucuria mea, Cel ce n-ai lăsat sânurile Părinteşti şi a noastră sărăcie ai cercetat-o. Pentru aceasta, cu proorocul Avacum strig către Tine: Slavă puterii Tale, Iubitorule de oameni.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Înălţându-te la Lumina cea neapusă, după ce ai adormit, ai lăsat celor ce te fericesc pe tine, în locul trupului tău, cinstitul brâu, curată, izvor de tămăduiri fiind şi loc de mântuire şi apărătoare cetăţii tale celei ce te cinsteşte pe tine, Preacurată.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Ca într-un cer nou intrăm noi în casa ta, în care vistierie s-a pus, ca un soare luminos, dumnezeiescul brâu, strălucind raze de minuni şi inimile tuturor lu-minând, Fecioară şi negura patimilor gonind.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Tu eşti sicriul sfinţeniei celei înţelegătoare, Preacurată cu totul lăudată şi cinstită racla ta, care are în sine brâul pe care l-ai purtat încingându-te, o dai poporului tău drept scăpare tuturor şi izvor de tămăduiri nedeşertat.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Venit-a cetăţii tale dar mult bogat, cinstitul tău brâu, prea lăudată. Şi s-a pus luminat în această zi în dumnezeiască casa ta aceasta şi s-a făcut pricină de praznic mare, de Dumnezeu Născătoare, celor ce te iubesc pe tine cu căldură.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Umbrele Legii şi vorbele cele ascunse ale proorocilor mai înainte te-au arătat pe tine, Preacurată, că aveai să fii Maică adevărată a lui Dumnezeu. Prin care blestemul s-a pierdut şi a înflorit desăvârşit binecuvântarea şi mântuitorul dar, celor ce te laudă pe tine cu credinţă şi cu dragoste.

Catavasie: Auzit-am, Doamne, taina iconomiei Tale, înţeles-am lucrurile Tale şi am prea slăvit Dumnezeirea Ta.

Cântarea a 5-a

Irmos: Pentru ce m-ai lepădat de la faţa Ta, Cel ce eşti Lumină neajunsă şi m-a acoperit întunericul cel străin pe mine, ticălosul? Ci mă întoarce şi la lumina poruncilor Tale îndreptează căile mele, rogu-mă.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Dumnezeiescul brâu punându-se astăzi în casa ta, Ceea ce eşti de Dumnezeu dăruită, împreună cu dânsul s-a pus toată darea bunătăţilor, celor ce au trebuinţă şi se umple de sfinţenie tot cel ce se apropie, cererile cu credinţă luând.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Înfrumuseţatu-te-ai, Fecioară, pe Cuvântul cel prea frumos născându-L. Şi în biserica ta cea frumoasă ai binevoit a fi pus brâul tău cel frumos, care a încins frumos trupul tău, de Dumnezeu Născătoare.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Sfântă casa ta ca alt Rai tuturor se cunoaşte, câştigându-şi în mijloc ca un trandafir cu bun miros, brâul tău, care umple de bună mireasmă dumnezeiască inimile celor ce se apropie cu credinţă, Ceea ce eşti cu totul fără prihană.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Norul dumnezeieştii ploi te-ai făcut, Ceea ce eşti cu totul fără prihană din care picură apă de mântuire şi izvor care a adus la rodirea dreptei credinţe pământul cel uscat prin greşeli; pentru aceasta, cu credinţă pe tine te mărim.

Catavasie: O, de trei ori fericite lemn, pe care a fost răstignit Hristos, Împăratul şi Domnul; prin care a căzut cel ce a înşelat cu lemnul, înşelat fiind de Cel ce a fost pironit pe tine cu trupul, de Dumnezeu, care dă pace sufletelor noastre.

Cântarea a 6-a

Irmos: Adâncul păcatelor mele şi viforul gândurilor mă tulbură şi în adâncul deznădăjduirii celei silnice mă afundă; ci, întinde-mi şi mie mâna Ta cea tare, ca apostolului Petru, Îndreptătorule şi mă mântuieşte.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Ca pe un Prunc tânăr ai născut nouă pe Cel mai înainte de toţi vecii şi înnoieşti inimile cele învechite cu păcatul, care a luat înnoire prin punerea cinstitului tău brâu, curată, pururea Fecioară.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Sfântă biserica ta minunată este întru dreptate, căci câştigând minunat brâul tău cel ce varsă din sine minuni, credincioşilor se arată noian de tămăduiri, de Dumnezeu Născătoare, Maică Fecioară.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Veselitu-s-a tot sufletul, adunându-se în Sfântă biserica ta şi într-însa văzând, de Dumnezeu Născătoare, brâul tău ca un soare luminos, din sine dând lumina darurilor Atotfăcătorului şi Dumnezeiescului Duh.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Întăreşte Curată, inimile noastre, trecând cu vederea toate păcatele şi încinge cu putere pe cei ce au câştigat cu credinţă Brâul tău, ca o vistierie de mult preţ şi neschimbătoare.

Catavasie: În pântecele fiarei celei din apă, Iona, palmele întinzându-şi în chipul Crucii, mântuitoarea patimă mai înainte a închipuit-o vădit, de unde, a treia zi

ieşind, Învierea cea mai presus de lume a însemnat, a lui Hristos Dumnezeu, Cel ce a fost Răstignit cu trupul şi cu Învierea cea de a treia zi lumea a luminat.

Condac, glasul al 2-lea:

Podobie: Pe cea întru rugăciuni...

Cinstit brâul tău, care a cuprins pântecele tău cel de Dumnezeu primitor, de Dumnezeu Născătoare, este putere nebiruită cetăţii tale şi vistierie de bunătăţi ne-împuţinată. Căci numai tu Singură ai născut, fiind pururea Fecioară.

Cântarea a 7-a

Irmos: De pogorârea lui Dumnezeu, focul s-a ruşinat în Babilon, oarecând. Pentru aceasta tinerii în cuptor cu picioare vesele ca într-o grădină verde, săltând au cântat: Binecuvântat eşti Dumnezeul părinţilor noştri.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Împărăteasa tuturor la Locaşurile Cereşti ducându-se, a lăsat brâul său bogăţie împărătesei tuturor cetăţilor, prin care se mântuiesc de năvălirea vrăjmaşilor văzuţi şi nevăzuţi.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Să ne apropiem acum la izvorul cel ce izvorăşte dar şi milă la cinstita raclă care ţine prea cinstitul brâu, al celei ce a cinstit firea omenească cu cinstită naşterea sa, a Fecioarei şi Maicii.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Lăudaţi pe Domnul toate Puterile Cereşti şi pe Ceea ce L-a născut pe El; prea măriţi-o, toate limbile omeneşti; că a dăruit brâul său scăpare adevărată şi mântuire credincioşilor.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Să picure de sus norii dreptate astăzi, întru punerea brâului tău, norule de Dumnezeu dăruit şi tot sufletul să cânte dulce, bucurându-se: Binecuvântat eşti Dumnezeul părinţilor noştri.

Catavasie: Nebuna poruncă a tiranului celui păgân, pe popoare le-a tulburat, suflând cu îngrozire şi cu hulă urâtă lui Dumnezeu; însă pe cei trei tineri nu i-a înfricoşat mânia cea de fiară, nici focul cel mistuitor; ci cu duh de rouă aducător ce împotrivă răsuna, împreună cu focul fiind, cântau: Prea lăudate Dumnezeul părinţilor şi al nostru, bine eşti cuvântat.

Cântarea a 8-a

Irmos: De şapte ori, cuptorul, chinuitorul haldeilor l-a ars nebuneşte cinstitorilor de Dumnezeu şi văzându-i pe aceştia cu putere mai bună mântuiţi, a strigat: Pe Făcătorul şi Izbăvitorul: Tineri, bine-L cuvântaţi; preoţi, lăudaţi-L; noroade, prea înălţaţi-L întru toţi vecii.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Ca un scaun sfânta raclă s-a pus prea luminat înăuntrul Sfintelor celor neapropiate, ale singurei Fiice a lui Dumnezeu şi a curatei Împărătese a tuturor; care are brâul cel de odihnă, din care celor care se ostenesc în multe păcate, le vine din destul odihnă în chip desăvârşit.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Pe pământ cu sfinţenie ai Întrupat pe Domnul şi cu Sfintele tale mâini ai încins cu adevărat pe Cel ce încinge pe cei binecredincioşi cu putere. Iar acum, suindu-te mai presus de ceruri, ai lăsat oamenilor cinstitul tău brâu, tărie şi acoperământ, Fecioară de Dumnezeu Născătoare.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Celor bolnavi, vindecare, celor ce alunecă, întărire, celor leneşi, dumnezeiască îmbărbătare, ocârmuire celor ce înoată, celor rătăciţi întoarcere, este cu adevărat, curată Fecioară, dumnezeiescul dar, care urmează cinstitului brâu; căruia cu credinţă ne închinăm, întru toţi vecii.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Săvârşind astăzi sfântă punerea dumnezeiescului tău brâu, sfinţită prăznuire noi robii tăi facem şi cu bucurie grăim către tine: Bucură-te, de Dumnezeu Născătoare, bucuria îngerilor şi a tuturor oamenilor celor ce cântă cu credinţă: popoare, prea înălţaţi pe Hristos întru toţi vecii.

Catavasie:

Să lăudăm, să binecuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul în toţi vecii.

Binecuvântaţi, tineri, cei în tocmai cu numărul Treimii, pe Făcătorul Dumnezeu, Părintele; lăudaţi pe Cuvântul cel ce S-a pogorât şi focul în rouă l-a prefăcut şi prea înălţaţi pe Duhul cel Preasfânt, care dă viaţă tuturor în toţi vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Înfricoşatu-s-a tot auzul de nespusa lui Dumnezeu pogorâre, cum Cel Preaînalt de voie S-a pogorât până şi la trup, din pântece fecioresc făcându-Se om. Pentru aceea, pe prea curata, de Dumnezeu Născătoarea, credincioşii o mărim.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Iată Dumnezeiescul pat al lui Solomon, pe care îl înconjoară şaizeci de puternici, adică cuvintele Scripturilor, ca într-un pat împărătesc, în cinstita raclă brâul se pune astăzi, spre chemarea tuturor celor smeriţi şi spre apărarea credincioşilor.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

O, cetatea Împăratului Ceresc, de care s-au grăit lucruri prea mărite, pune cetăţii tale dar cinstit şi scump prea sfânt brâul tău, spre întărirea tuturor credincioşilor prin care purtătorii de cununi biruiesc pe vrăjmaşi, strălucind în dreapta credinţă.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Izvorâţi munţi acum dulceaţă şi dealuri veselie veşnică, adunările patriarhilor şi toate cetele mucenicilor, împreunarea proorocilor şi cinstita ceată a dumnezeieştilor apostoli, veseliţi-vă împreună cu noi toţi, întru punerea dumnezeiescului brâu al Fiicei lui Dumnezeu.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Sfinţit-ai toate, Preasfântă Fecioară, prin naşterea ta şi acum ne-a dat nouă prea multă luminare, prea sfânt brâul tău; întru a cărui punere tot pământul dănţuieşte şi te cinsteşte pe tine, ceea ce ai umplut omenirea de bucurie negrăită.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

De înşelătoarea dragoste a patimilor şi de vrăjmaşul ce mă ispiteşte totdeauna cu greutatea păcatelor şi de cumplita lene şi de izgonire şi de robie şi de pradă, degrab mă izbăveşte, prea curată, ca o Milostivă, pe mine cel ce scap la a ta milă.

Catavasie: Rai de Taină eşti, Născătoare de Dumnezeu, care ai odrăslit nelucrat pe Hristos, de care lemnul Crucii cel de viaţă purtător, pe pământ a fost sădit. Pentru aceasta, acum înălţat fiind şi închinându-ne Lui, pe tine te mărim.

Sedelna, glasul al 4-lea. **Podobie:** Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruieşte-i, Hristoase Dumnezeule. Veseleşte cu puterea Ta pe bine credincioşii creştini, dăruindu-le lor biruinţă asupra celui potrivnic, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruinţă.

Punerea cinstitului tău brâu Biserica ta luminos o prăznuieşte şi cu osârdie grăieşte către tine: Fecioară curată, ocroteşte pe toţi de puterea vrăjmaşilor; sfărâmă întărâtările barbarilor, celor necredincioşi şi îndreptează viaţa noastră, ca să facem voile Domnului cele dumnezeieşti.

Sedelna, glasul al 4-lea. **Podobie:** Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruieşte-i, Hristoase Dumnezeule. Veseleşte cu puterea Ta pe bine credincioşii creştini, dăruindu-le lor biruinţă asupra celui potrivnic, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruinţă.

Izvoarele tămăduirilor, de Dumnezeu Născătoare, care ies din prea cinstit sicriul tău ca din Eden, adapă faţa pământului, daruri vărsând celor ce te cinstesc pe tine cu credinţă. Pentru aceasta, te lăudăm şi cu cinste te slăvim şi cu mulţumire grăim: Bucură-te, ceea ce eşti singura nădejde a celor ce te laudă pe tine.

Sedelna, glasul al 4-lea. **Podobie:** Arătatu-Te-ai astăzi lumii şi Lumina Ta, Doamne s-a însemnat peste noi care cu cunoştinţă Te lăudăm, venit-ai şi Te-ai arătat, Lumina cea neapropiată.

Punerea cinstitului tău brâu prăznuieşte astăzi poporul tău, ceea ce eşti cu totul fără prihană şi cu osârdie grăiesc către tine: Bucură-te Fecioară, lauda creştinilor.

Sinaxar

Întru această lună, în ziua a treizeci şi una, pomenirea punerii în Sfânta raclă a cinstitului brâu, a Preasfintei de Dumnezeu Născătoare, în cinstita ei casă, ce este în Halcopratia, care s-a adus de la episcopia Zilas, în zilele împăratului Iustinian; şi minunea ce s-a făcut prin punerea cinstitului brâu deasupra împărătesei Zoi, soţia împăratului Leon celui înţelept.

Stih: Ca pe o coroană aurită, Fecioară vrednică de cinstire.
Cinstit brâul tău îl pui, la al anului săvârşire.
Întru această lună în a treizeci şi una zi cu adevărat.
Punerea în raclă a brâului celei Preacurate o prăznuim luminat.

Împăratul Arcadie, feciorul lui Teodosie cel mare, scoţând cinstitul brâu al Preasfintei de Dumnezeu Născătoarei din Ierusalim, care era acolo păstrat cu cinstita ei haină până întru acea vreme de o femeie fecioară, şi aducându-l în Constantinopol, l-a pus într-un sicriu luminat, care l-a numit şi sfânta raclă.

Deci trecând patru sute şi zece ani, a deschis acea Sfântă raclă împăratul Leon cel înţelept, pentru femeia sa Zoi, care se chinuia de duh necurat, care văzuse şi dumnezeiască vedenie, că de s-ar pune pe dânsa cinstitul brâu s-ar lecui.

Şi s-a aflat cinstitul brâu strălucind ca şi cum ar fi fost ţesut atunci nou, având o pecete tipărită în aur; şi hârtie codicel lipită, care arăta cu numărul, vremea, indictionul şi ziua în care se adusese sfântul brâu în Constantinopol şi cum a fost pus de mâinile împăratului Arcadie în raclă, pecetluită fiind de dânsul.

Pe care brâu sărutându-l împăratul, şi întinzându-l peste împărăteasa cu mâna patriarhului ce era atunci, o minune! Îndată s-a mântuit de boală împărăteasa şi tot slăvind pe Mântuitorul Hristos şi dând laude de mulţumire prea curatei Maicii Lui, l-a pus iarăşi întru acea raclă ce era mai nainte.

Tot în această zi, pomenirea înnoirii Bisericii Preasfintei de Dumnezeu Născătoarei, de la Neoria.

Stih: Casa ta Curată, care la Neoria se gătește,
Alt Siloam este căci vindecări dăruieşte.

Pe vremea împărăţiei lui Mihail şi Teodorei binecredincioşilor împăraţi, oarecarele patriciu cu numele Antonie, având în Constantinopol o casă cinstită în curtea căreia era şi o Biserică mărită a Preasfintei de Dumnezeu Născătoarei, a cărei Biserici era luată podoaba de împăraţii cei mai dinainte luptători de icoane şi scoţându-se Sfintele icoane şi însemnându-se numai cruci în locul lor.

Deci patriciul acesta iarăşi făcând icoanele Bisericii acesteia cum s-a căzut, făcut-a şi o baie foarte mică dedesubt-ul Bisericii pentru trupeasca sa odihnă, iar deasupra acelei băi se făcea pururea slavoslovie lui Dumnezeu.

Pentru aceasta umbri întru dânsa darul Preasfântului Duh, prin prea curata Maica Domnului nostru Iisus Hristos, şi începură a se face multe tămăduiri de multe feluri de boli.

Încă oarecari iubitori de Dumnezeu se strânseră şi ceru de la patriciul, să facă câte o scăldătoare în baie într-o săptămână odată pentru fraţii cei în Hristos şi mai ales bolnavi, şi luând voie o făcea cu credință şi se vindeca.

După aceia apropiindu-se să moară patriciul, lăsă baia aceea şi Biserica pe seama celor ce s-au aflat atunci oameni iubitori de Dumnezeu, pentru a lui sufletească mântuire, care fiind săraci şi neavând nici apă de ajuns, nici alt venit, pe încet, pe încet, se părăsea grija lucrului şi petrecându-se acelea şi neavând altul cineva dreptate să o dea la altă faţă, a rămas neîngrijită. Şi baia adică jefuindu-o unii şi alţii de uneltele şi podoabele ce avea într-însa, a rămas la stingere desăvârşit.

Iar Sfânta Biserică căci era înaltă şi vindecătoare celor bolnavi, o au lăsat, făcând slujbă într-însa, un preot, care din dumnezeiescul dar ce era într-însa, avea din-destul cele ce erau spre trebuinţa hranei.

Deci fericitul împărat Roman făcându-şi palaturi împărăteşti şi trebuindu-i mult material la lucrul palaturilor, şi înştiinţându-se de această casă a Născătoarei de Dumnezeu cum că are mult material, avea gând ca să o strice.

Iar Născătoarea de Dumnezeu ceea ce locuia într-însa, n-a îngăduit cele ce gândea împăratul; căci în noaptea aceea s-a arătat rectorului care era ispravnic peste lucru şi altuia oarecăruia tânăr ce era rudă cu rectorul şi le-a zis cu groază, să nu cuteze nicidecum a-i strica casa cea de la Neorie şi dacă se făcu ziuă, spunând tânărul visul către maica rectorului, înţelese şi împăratul, care îndată cum auzi zise cuvântul acesta: Nu voi să am judecată cu Preasfânta Născătoarea de Dumnezeu, ci încă să înnoiesc casa aceia întru cele ce-i vor trebui. Pentru aceasta, în loc să strice oamenii cei ce au fost trimişi, ei curăţiră baia cu toată nevoinţa şi o înnoiră.

După aceea gătindu-se foaie şi făcându-se baie mai mare, de avea şi scăldătoare şi înfierbântându-o, se scăldară împăraţii: Roman, Constantin şi Hristofor, şi bucu-rându-se întăriră baia şi cu hrisov de milă să aibă a lua pe fiecare an şi a dăruit-o la mânăstirea cea numită a rectorului pentru ca să poarte grijă de baie şi de Biserica Născătoarei de Dumnezeu, monahii mânăstirii aceleia; şi câte minuni adică s-a făcut mai-nainte în mai sus zisa Biserică a Născătoarei de Dumnezeu, le vom lăsa, iar aicea vom povesti una numai ce s-a făcut în vremea noastră.

O femeie oarecare vestită căzu în boală grea şi se umflă, şi chinuindu-se cu nesu-ferite dureri, îşi cheltui toată averea sa la doctori şi nimic nu se folosi de la dânşii; şi auzind de minunile ce se făcea la Biserica de la Neorie a Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu, s-a dus şi ea acolo; şi rămânând acolo câteva zile şi nimic folosindu-se, ci bântuindu-se foarte rău de boală, a ieşit şi s-a dus la Biserica Născătoarei de Dumnezeu cea din Vlaherne şi căzând la pământ se rugă zicând: Miluieşte-mă Maica lui Dumnezeu, că fiind lipsită de tot ajutorul omenesc, am năzuit la tine.

Deci rămânând acolo nouă zile, i se arătă în ziua cea de pe urmă o femeie de cinste zicându-i: O femeie, ce strigi către mine de mă superi neîncetat ? Iar ea a zis către dânsa: O Stăpână, ştiu că pentru păcatele mele mă bântuiesc, dar ştiind că pentru noi păcătoşii Fiul tău şi Dumnezeul nostru S-a pogorât din ceruri, şi născându-Se din pântecele tău se făcu Om, drept aceia am năzuit la tine, ca să aflu milă eu ticăloasa; iar Născătoarea de Dumnezeu zise iarăşi către dânsa: Du-te la lăcaşul meu cel mic de la Neorie şi acolo îţi vei afla vindecarea.

Deci dacă se deşteptă femeia a mulţumit lui Dumnezeu, şi s-a dus cu degrab la Neorie şi căzând cu rugăciune la Maica lui Dumnezeu, zicea: Miluieşte-mă Stăpână, şi plineşte milosârdia ta întru mine. Şi după ce zise acestea adormi; şi văzu iarăşi pe Născătoarea de Dumnezeu ce i se arătase împreună cu un bărbat frumos, care a zis către acela: Iată femeia cea bolnavă, spintecă-i buricul, şi acela îndată lovindu-o peste pântece cu varga ce ținea în mână, se făcu nevăzut, împreună cu Născătoarea de Dumnezeu ce se arătase cu dânsul.

Deci deşteptându-se femeia se află unde ieşea dintr-însa miros greu şi nesuferit, şi îndată dezbrăcându-se de îmbrăcămințile ce purta, intră în baie, şi spălându-se a ieşit cu femeile ce erau cu dânsa, sănătoasă şi vindecată. Şi închinându-se acelui sfânt loc, tămâia cu mirodenii, mulțumind Preasfintei Stăpânei de Dumnezeu Născătoarei, întru slava Celui ce S-a născut dintr-însa Hristos Dumnezeul nostru.